

عنوان مقاله:

اصول طراحی داخلی ساختمان های مسکونی در چهارچوب پارادایم انعطاف پذیری

محل انتشار:

فصلنامه معماری شناسی، دوره 4، شماره 18 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد حسین جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد، معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

پریسا علی بورونی - دانشجوی کارشناسی ارشد، معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

حدیثه کامران کسمایی - دکترای معماری، عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

خلاصه مقاله:

امروزه بیش از نیمی از عمر انسان شهرنشین در خانه می گذرد؛ لذا کیفیت فضای داخلی بر شیوه رفتار، عواطف و بسیاری دیگر از جنبه های فیزیکی و روحی ساکنان اثرگذار است. از دیگر سو به واسطه شرایط اقتصادی و تغییرات در شیوه زندگی انسان معاصر شاهد حداقلی شدن مساحت مسکن و نیاز به بهره بردن حداکثری از آن هستیم. در طول تاریخ پاسخ گویی به شرایط متغیر و نیازهای جدید همواره ضرورتی جدایی ناپذیر از معماری بوده است. ضروریست، کیفیتی که محیط های معماری و طراحی داخلی را به عنوان عناصری تلفیقی، در جهت تامین منافع چندگانه کاربران و افزایش منفعت همه جانبه «مدیریت» می کند، «انعطاف پذیری» می نامیم. برای دست یابی به کیفیت «انعطاف پذیری» معماری و طراحی داخلی «پر محتوا» و «چند عملکردی» باید به مفاهیم ساده و پیچیده در طراحی داخلی توجه نمود و در نهایت ویژگی های بصری قابل ملاحظه ای را خلق نمود که ما را به سوی اهدافی چون «تامین نیازهای عملکردی فضا با حداکثر کارایی»، «صرفه جویی هزینه های ساخت در دراز مدت» و «تامین نیازهای عاطفی انسان» و ... هدایت کنند. هدف از این پژوهش بازشناسی اصول طراحی داخلی انعطاف پذیر در مسکن می باشد که با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و بر اساس مطالعات کتابخانه ای رابطه ی انعطاف پذیری و طراحی داخلی و چگونگی تاثیر آن در ارتقاء کیفیت زندگی مورد بررسی قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان دادند، پارادایم انعطاف پذیری با طراحی داخلی در ارتباطی مستقیم بودم و از طریق انعطاف پذیری عملکردی و اثرات نور، رنگ، گیاه، مصالح و اصول روانشناسی محیطی امکان ارتقا کیفیت فضای داخلی را خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

پارادایم انعطاف پذیری، طراحی داخلی مسکونی، معماری داخلی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443236>

